

ВЕРБІВСКА Надія Василівна (28. 10. 1929, с. Старий Косів, нині у складі м. Косів Івано-Фр. обл. — 24. 10. 2011) — майстриня художньої кераміки. Дочка **С.**

Заятчука, сестра **І. Серьогіної**, мати **Олександра Вербівського** та **Оксани Вербівської-Кабін**, онука **П. Цвілик**, праонука **Й. Совіздранюка**. Срібна медаль ВДНГ (1975). Заслужений майстер народної творчості України (1997). Державні нагороди. Член НСХУ (1965), НСМНМУ (1990). Навч. у Косів. училищі приклад. мистецтва (1944–46). Працювала на Косів. худож.-вироб. комбінаті СХУ (1960–84). Виготовляла побут. вироби (вази, тарілки, двійнята, баранчики, дзбанки, баклаги, декор. тарелі, кахлі, куманці, свічники, келихи тощо), оздоблені технікою риткування; переважає декор рослин. характеру із зображенням птахів, тварин, побут. сцен; кольори — зелений, жовтий, коричневий, тло — біле. Учасниця респ., зарубіж. мистецьких виставок від 1960. Персон. — у Києві (1989). Вироби зберігаються у МУНДМ, МХП, Коломий. музеї нар. мистецтва Гуцульщини та Покуття (Івано-Фр. обл.), Всесвіт. музеї кераміки у Флоренції (Італія). Серед робіт — «Гуцул і гуцулка» (1959), ваза «Бокариші» (1963), декор. таріль «По діброві вітер віє» (1964).

Р. Р. Баран

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вербівська Надія Василівна / Р. Р. Баран // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33491>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).